

[Christmas Møller.]

jeg dette Spørgsmaal, saa tror jeg, Landbrugsministeren vil svare mig, at han kan ikke give Sikkerhed for det modsatte, og det kan han heller ikke. Derfor synes jeg, at der skal meget Mod til at fremsætte og fastholde et saadant Forslag, og jeg har jo ogsaa et levende Indtryk af, at den højt-ærede Landbrugsminister slet ikke har Lyst til at tiltage sig Æren for Lovforslaget, men i meget højere Grad ønsker at overgive den til Mejeriorganisationerne. Vi for vort Vedkommende vil ikke paatage os et saadant Ansvar, vi mener, at Forslaget er forfejlet, og vil ikke kunne medvirke til dets Fremme. Vi har derfor udarbejdet Ændringsforslag, hvoraf den ene Halvdel jo er bortamputeret. Men hvis det under Forhandlingerne viser sig, at man er villig til at gennemføre Forslaget som et selvstændigt Forslag, vil der jo med det Tempo, vi har, og den Maade, hvorpaa det hele kan gennemføres hurtigt, intet være i Vejen, og saa er vi parate hertil.

Hvad angaar de øvrige Ændringsforslag, vi har stillet, vil jeg sige, at hvis man spørger, om de tilfredsstillende mig fuldstændig, saa svarer jeg: nej, det gør de ikke. Jeg ønskede en større Hjælp til Mejeribrugget og derigennem til Landbruget end den, der herigennem gives, men vi har stillet vore Ændringsforslag i Modsetning til den Maade, hvorpaa Venstre har stillet sine. Jeg siger ikke dette for at kritisere Partiet Venstre. Men vi har altsaa stillet vore Ændringsforslag ved denne Lejlighed, og det er jo i og for sig meget praktisk, at Rollerne fordeles. Ved andre Lejligheder har det jo været omvendt, at vi har sagt: Nu har det ærede Medlem Hr. Kyed og hans Meningsfæller stillet meget vidtgaende Ændringsforslag, og hvis de accepteres, kan vi jo tale om det, og saa stiller vi et mindre vidtgaende Ændringsforslag.

Vort Ændringsforslag her bevarer de Priser, de Afgifter og det Tilskud, som findes i Regeringsforslaget, men vort Ændringsforslag er rationelt og indebærer ikke en saadan Fare, som Regeringens Forslag gør, den, jeg skildrede for et Øjeblik siden. Paa den Maade synes jeg, vi er en virkelig, en rigtig Opposition; Regeringen kan jo sige til, om den ønsker det mere vidtgaende eller det mindre vidtgaende Forslag, og

hvis den tager en af Delene, tror jeg, man i Udvalget kunde forhandle sig til Rette om Enkeltheder — jeg erklærer mig i hvert Fald parat dertil. Vort Forslag med det, det yder Landbruget, er mig ikke nok, men jeg synes, den Ordning, vi foreslaar, er rationel. Den siger: Regeringen har med den Stilling, den har valgt, sagt, at den ikke tør gøre noget over for Eksporten — jævnfør Landbrugsministerens Tale —, og derfor skal man gøre, hvad man kan paa det indenlandske Marked, skaffe Produktionsprisen der, og det er vi parate til at medvirke til. Med den Fare, der derigennem opstaar for en Overgang fra Smør- til Margarineforbrug, og med den Hjælp, som det, alt taget i Betragtning, jo ikke kan nytte at nægte, Forbudet mod Reklamering for Margarinen vel til syvende og sidst er blevet for denne Industri, kan det jo ikke være andet, end at man maa befrygte de Følger, jeg nævnte før. Det kan imidlertid, siger vi, med de begrænsede Markeder, vi har, ikke nytte at belaste Eksporten mere, og derfor foreslaar vi indført en Bestemmelse om 25 pCt.'s Iblanding af Smør i Margarinen, det vil sige, det bliver omtrent 20 Mill. kg. Smør. Efter vor Opfattelse vil der herigennem sættes en forsvarlig Bom for den Fare, der er ved Regeringens Forslag, og hvis der saa alligevel skulde være Vanskeligheder, derigennem at Eksportmængden bliver for stor, reserverer vi, saaledes som det er skildret i Betænkningen, og som det fremgaar af Ændringsforslaget, en Mulighed for at sætte Iblendingsprocenten i Vejret. Vi tror, at der gennem en saadan Ordning i hvert Fald vil kunne skabes en Sikkerhed for det, der er det vigtigste, naar det drejer sig om Eksport: det jævne, lige-lige Forløb af Eksporten, og vi kræver nedsat et Udvalg, som skal varetage denne Opgave. Vi siger til Forbrugerne, at vel faar de et dyrere Produkt ved dette blandede Produkt af Smør og Margarine, men samtidig faar de ogsaa et bedre Produkt, saaledes at de Indvendinger, man tidligere har gjort mod vore Forslag paa dette Omraade, ikke kan gøres her.

Nu er der jo ikke megen Grund til at forvente, at Fornuften skulde have gjort Fremskridt i de sidste Timer, efter at Betænkningen er afgivet, men hvis det altsaa alligevel skulde være sket, saa var der noget